

KAMARÁDCE POMÁHÁŠ U, ALE ...

Středa, 02 květen 2018

Zašitkem roku jsem si byla svojí kamarádkou, a cca v květnu její pohledem jejich holčičku, aby si mohla s manželem udělat prodloužená vřelost. Kamarádka si odpoví, opravdu potěšuje a stejně tak, která by prožila jen manžel, je u nás jak zasloužená a potěšena. Problém ale je, a jejich holčička je hyperaktivní, neuvěřitelně nevychovaná, rozmazlená, s nikým nevydrží!

A tak jsem kamarádku jedinou záchranou pouze její, protože já jsem schopná to její - aro zvládnout. Ažekla jsem tedy kamarádkou, a je to to plně v pohodě a samozřejmě si holčičku k sobě, na těch pár dnů - vezmeme a ať mi dá jen vědět tak půl den dopředu.

Jenže - tebe u květen je, a kdy se kamarádky přeběhnou ptám, tak kdy pojedete, tak ona potěšid nevě ... Potěšid to sice planou, potěšid se ujišťuje, a dcerku pohledem, jenže datum nikde v dohlednu. A já mám tudě takhle zablokovaná dopředu věchny vřelosty a nemáš si se svojí vlastní rodinou nic napláňovat.

Navíc si myslím, a nakonec ona má jet klidně, těba a v šerenu a já mám pocit, a těm, a jsem se nabídl, tak to musím dodržet a být k dispozici! Jenže - já se těbe - c - m jako v pasti a nevím, co mám dělat, jak to všechno ať. Ona za to nemá, je vyčerpaná, vystresovaná a já jí - nechci je - p - idávat problémy těm, a její - ať, a se mi to u nás.

Jenže - venku je nádherná a my nemáš nic vědět - ho napláňovat, nikam jet, protože co kdyby? Je to v háji, jak na to? Co mám dělat?

RENATA